

του **Μιχάλη Ρίζου** *

Βρισκόμαστε «ενώπιος ενωπίω» σε μια κρίσιμη καμπή της ταξικής πάλης και των πολιτικών εξελίξεων. Η κυβέρνηση της ΝΔ και οι «συνειδητές» αστικές δυνάμεις οσμίζονται τις κοινωνικές θύελλες που έρχονται και αναγορεύουν την αστυνομία, δηλαδή την καταστολή, σε υπέρτατο ρυθμιστή του πολιτεύματος, της επιδημιολογικής επιτήρησης, της υγείας μας και της παιδείας μας, των σωματείων και των συγκεντρώσεων, της βόλτας μας στο πάρκο, της επιστροφής μας από το σχολείο, ακόμα και του ρεβεγιόν μας. Ο Χρυσοχοΐδης υμνεί την «ΕΛ.ΑΣ. του 21ου αιώνα και το πόσο εξωστρεφής, σύγχρονη, ευέλικτη, αποτελεσματική, από τη στολή μέχρι την ψυχή πρέπει να γίνει». Μάλιστα...

Η αστική, συναινετική αντιπολίτευση (ΚΙΝΑΛ, ΣΥΡΙΖΑ και σία) επίσης οσμίζεται τη νέα κατάσταση. Και μέσα στην πολιτική της αφασία αναγορεύει και πάλι την εκλογολογία, τη σκανδαλολογία, τη διέξοδο της «κυβερνώσας αριστεράς και της δεξιάς πολιτικής» ως εναλλακτική λύση για τον χειμαζόμενο λαό.

Κυβέρνηση και αστική αντιπολίτευση φοβούνται την εισβολή του οργανωμένου λαϊκού

παράγοντα στο προσκήνιο.

Και οι δύο πρακτικές φοβούνται όπως ο διάολος το λιβάνι την εισβολή του οργανωμένου λαϊκού παράγοντα στο προσκήνιο, την ανατρεπτική του δυναμική, γι' αυτό και επιδιώκουν από διαφορετικούς δρόμους το φόβο, την παράλυση, την αναμονή, την ηττοπάθεια.

Χθες η κυβέρνηση-αστυνομική διοίκηση ανακοίνωσε νέο ολοκληρωτικό μέτρο «απαγόρευσης των άνω των 100 ατόμων συναθροίσεων» ξανά για υγειονομικούς λόγους. Οι χιλιάδες στην Ερμού δεν «μεταδίδουν» αφού εξασκούν τη «θεία κοινωνία» της αγοράς, αλλά στις διαδηλώσεις που εμφανίζεται η αμαρτία της διεκδίκησης ο ιός μεταλλάσσεται και γίνεται υπερμεταδοτικός.

Η πρόκληση είναι σαφής: «σημαδεύουνε το μέλλον, για να πετύχουν το παρόν». Ποιοι και πως θα σηκώσουν το γάντι;

Καταρχήν ο ίδιος ο εργαζόμενος κόσμος και η νεολαία που δείχνουν να ξεθαρρεύουν. Οι διαδηλώσεις στις 28 Ιανουαρίου θα γίνουν, θα είναι μαζικές και θα σπάσουν την κυβερνητική τρομοκρατία. Και οι αγώνες θα κλιμακωθούν, η μετωπική επίθεση της κυβέρνησης δεν αφήνει άλλο περιθώριο.

Τι κάνουν όμως οι αγωνιστικές δυνάμεις;

Ως τώρα καμιά δύναμη πλην των ριζοσπαστικών, ταξικών συσπειρώσεων-παρεμβάσεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και του ΜΕΤΑ δεν έχει καταθέσει συγκεκριμένο πρόγραμμα πάλης, σε περιεχόμενο και μορφές. Πρόγραμμα πάλης, που καταλήγει μέσα από μια σειρά αγωνιστικά βήματα σε πρόταση κλιμάκωσης με γενική απεργιακή κινητοποίηση στις 16 Φεβρουαρίου.

Το ΠΑΜΕ μάλλον επιλέγει μια τακτική «βλέποντας και κάνοντας». «Τώρα είναι η ανάγκη να βγούμε μπροστά (...) να οργανώσουμε τον αγώνα μας, καλεί τα συνδικάτα να απαντήσουν στην επίθεση κυβέρνησης και εργοδοτών» τονίζει το ΠΑΜΕ σε πρόσφατη ανακοίνωση του. Όσο όμως κι αν ψάξεις το ολοσέλιδο κείμενο δεν θα βρεις συγκεκριμένη πρόταση πάλης.

Το ΠΑΜΕ αρνήθηκε να υποστηρίξει την πρόταση των Παρεμβάσεων για μαζική στήριξη του συλλαλητηρίου της Πέμπτης και προκήρυξη 4ωρης στάσης εργασίας.

Τα πράγματα όμως γίνονται ακόμα χειρότερα όταν το ΠΑΜΕ αρνείται να υποστηρίξει την πρόταση των Παρεμβάσεων για την ανάγκη «το εργατικό – λαϊκό και νεολαιίστικο κίνημα

στην πράξη να συγκρουστεί, να ακυρώσει και να καταστήσει κουρελόχαρτο την νέα απόφαση κυβέρνησης - ΕΛΑΣ. Και να αποφασίσει η ΑΔΕΔΥ τη στήριξη του πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου την Πέμπτη 28/1/2021 και των κινητοποιήσεων στην υγεία, καθώς και την προκήρυξη 4ωρης στάσης εργασίας σε όλο το δημόσιο για τη διευκόλυνση της συμμετοχής στα συλλαλητήρια».

Για να μην πούμε ότι πουθενά από τα σωματεία, τις ομοσπονδίες και τα εργατικά κέντρα που πλειοψηφεί δεν έχει ληφθεί ως τώρα καμιά απόφαση απεργιακής στήριξης των κρίσιμων κινητοποιήσεων της Πέμπτης σε Παιδεία και Υγεία, αλλά και της αναγκαίας κλιμάκωσης στη συνέχεια.

Με γενικολογίες, συμβολικές δράσεις και μετάθεση της ευθύνης στον κόσμο «που δεν συμμετέχει» όμως δεν αντιμετωπίζεται η κυβερνητική επίθεση.

Η ανατρεπτική κοινή δράση είναι αναγκαία. Κάθε υποχώρηση τώρα θα είναι καταστροφική. Κι ας μη μας πουν πάλι «υπερεπαναστάτες». Στην πράξη κρίνονται όλοι ....

*μέλος της Ε.Ε. της ΑΔΕΔΥ, πρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων στο Αττικόν

Πηγή: **ΠΡΙΝ**